

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Der er altid grund til at glæde sig, når det hænder, at nogen besinder sig på sine fejltagelser, og derfor synes jeg, der er grund til glæde ved denne tredje behandling, idet ministeren har besindet sig og har stillet en række ændringsforslag, som væsentligt forbedrer det forslag, der forelå ved andenbehandlingen.

Det drejer sig om ændringsforslagene nr. 1-4, som socialdemokratiet kan tilslutte sig. 2 af dem er jo rent faktisk vore egne ændringsforslag, som blev nedstemt ved andenbehandlingen, men som nu, tyder det på, har en chance for at blive vedtaget.

Derudover har ministeren stillet ændringsforslag nr. 5, som giver kommunerne hjemmel til at opkræve gebyrer i forbindelse med orientering ved dispensationer og ved ændringer. Vi er ikke tilhængere af, at der på den måde skal kunne opkræves gebyrer. Vi mener, det er kommunens opgave at sørge for, at disse orienteringer sker, og derfor agter vi at stemme imod dette ændringsforslag, men kan i øvrigt støtte de andre ændringsforslag.

Leif Hermann (SF):

De ændringsforslag, der er stillet af miljøministeren her i tillægsbetænkningen, er jo i det væsentligste en begrænsning af de forslag, der tidligere er vedtaget i forbindelse med andenbehandlingen, og vi synes, det er positivt, at miljøministeren har bøjet sig så meget, som der er tale om, for flertallet, men jeg skal gøre opmærksom på, at det ikke ændrer vores holdning, så vi vil ved tredjebehandlingen stemme imod, men det kommer jeg ind på om lidt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Som jeg sagde under forhandlingen om ændringsforslagene, har udvalgsarbejdet i betydelig grad resulteret i, at nogle af de værste tænder er trukket ud på det oprindelige lovforslag. Alligevel er der set fra vort synspunkt tale om en forringelse i forhold til den gældende lov. Der er tale om nogle lemper i bestemmelserne, som nøjagtig lige så godt kan klares ved den planlægning, som kommunalbestyrelserne foretager selv, eller som, hvis det ikke er tilfældet, i fuldt omfang kan klares ved vejledninger fra de centrale instanser, bl.a. planstyrelsen. Vi vil, da vi heller ikke har bedt om at få dette lovforslag, anse det for en forringelse i forhold til det udgangspunkt, der foreligger, og derfor vil vi stemme imod det ved afslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 109 stemmer (S, KF, V, RV, CD, KrF og FP) mod 21 (SF og VS).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af klageadgangen i områder, der er omfattet af en lokalplan).

(Fremsat 30/1 85. Første behandling 7/2 85. Betænkning 24/4 85. Anden behandling 30/4 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

[Miljøministeren]

Det har nu vist sig, at det lovforslag, jeg har fremsat om en ændring af by- og landzoneloven, ikke kan samle flertal i folketinget. Jeg må indrømme, at jeg finder det meget beklageligt.

Som det er bekendt, er lovforslaget baseret på regeringens ønske om at styrke og bevare de små samfund. Endvidere er lovforslaget fremsat på baggrund af et ønske fra landsbykontaktudvalget under planstyrelsen, som ud over offentlige myndigheder også har repræsentanter for landsbyorganisationerne, med andre ord for de mennesker, der har de små samfunds problemer direkte inde på livet.

Ved at gøre kommunalbestyrelsernes afgørelser endelige i de områder, hvor der er vedtaget en landzonelokalplan, sigtede lovforslaget mod at fjerne unødige forsinkelser af en ønskelig udvikling af erhverv og boliger i landzoner. Samtidig indebar lovforslaget en forenkling, idet man ville fjerne den dobbelte sagsbehandling, der kan finde sted, når miljøankenævnet i en sag efter zoneloven skal tage stilling til spørgsmål, som planstyrelsen også kan behandle efter kommuneplanloven.

Efter min opfattelse ville lovforslaget tilskynde til, at der skete en planlægning af landsbyerne. Herved ville man opnå, at f.eks. virksomheder, der ville etablere sig i landzone, havde sikkerhed for, på hvilke vilkår en sådan etablering ville kunne finde sted. Ikke mindst ville virksomheder have mulighed for at overskue, om og på hvilke vilkår en eventuel senere udvidelse ville være mulig.

Socialdemokratiet og det radikale venstre har, skønt disse partier altså ikke ønsker at støtte lovforslaget, tilkendegivet, at de kan tiltræde, at der gives lettere adgang for mindre virksomheder, der ikke forurener, til at etablere sig i tidligere erhvervsbygninger, og her tænker man nok først og fremmest på landbrugsbygninger, forudsat at disse kan godkendes i henhold til miljølovgivningen.

Hertil skal jeg bemærke, at zoneloven allerede i dag rummer muligheder for, at sådanne bygninger kan anvendes til ikke-landbrugsformål, naturligvis forudsat at disse ikke forurener. Faktisk skal der meddeles tilladelse, medmindre virksomheden skønnes at ville få et sådant omfang eller en sådan karakter, at dens udøvelse ville være i afgørende strid med de hensyn, loven tilsigter at varetage.

Det må forudses, at antallet af landbrugsbygninger, der ikke længere anvendes i forbindelse med landbrugsdrift, vil stige i de kommende år, og at der vil være en voksende interesse for, at disse bygninger anvendes på en for lokalsamfundet hensigtsmæssig måde.

Det foreliggende lovforslag havde til hensigt at inspirere til en planlægning i landsbyerne, der kunne sikre en fornuftig udvikling af disse.

Som sagt beklager jeg, at socialdemokratiet og det radikale venstre ikke har villet medvirke til dette, og jeg indrømmer, at jeg er spændt på, hvorledes disse partier har forestillet sig at man skal løse de problemer, der på dette område vil opstå i fremtiden.

Samtidig vil jeg opfordre landsbyorganisationerne til ikke at tabe modet, fordi det ikke lykkedes i denne omgang. Tværtimod må der nu arbejdes endnu stærkere på at skabe forståelse for nødvendigheden af at styrke og bevare de små samfund og de værdier, der findes dér.

Lohmann (S):

Det kan undre én, at regeringen fremsætter et forslag, som ved tredjebehandlingen ikke kan samle et flertal. Der har under sagsbehandlingen ikke vist sig nogen saglig grundelse for, at man skulle ophæve denne klageadgang, og jeg mener, at ministeren overdimensionerer problemet i sin udtalelse om, at det skulle kunne gavne de små bysamfund.

Vi er enige i, at der skal en lempelse til, for at man kan udnytte mange af de bygninger, der ligger i landsbyerne. Jeg mener bare, det er en anden måde, man skal gøre det på, hr. minister. Jeg mener, at vi er nødsaget til at se alvorligt på problemet og sørge for at få det løst sådan, at der bliver mulighed for, at der kan etableres, men det må være i form af en lokalplan, og det må være offentligheden, naboerne, der har mulighed for at gøre indsigelse mod sådan en plan.

Svend Erik Hovmand (V):

Da venstres ordfører i denne sag, fru Hanne Severinsen, desværre ikke har mulighed for at være her i dag, skal jeg gøre et par principielle bemærkninger om denne efter min opfattelse ganske alvorlige sag.

[Svend Erik Hovmand]

Jeg synes, det er – for at sige det mildt – mundsvejr, når den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik siden sagde, at socialdemokratiet naturligt vil se alvorligt på disse problemer, og at der er brug for, at man øger muligheden for etablering af erhverv i landområderne. Det er sådan noget, man siger ved festlige lejligheder, hr. Lohmann. Det er sådan noget, man siger for at takkes nogle mennesker, som har et synspunkt i samme retning, men der er ingen realiteter i det.

Her har socialdemokratiet og det radikale venstre mulighed for at tage et initiativ, der omkostningsfrit vil bidrage til en væsentlig forøgelse af aktiviteterne i vores landsbyer, og så holder man bare en festtale i stedet for at gå ind i realiteterne. Der er her tale om en forenkling, der er tale om en decentralisering, og der er tale om større muligheder for erhverv i landzone, noget, alle har ønsket.

Jeg synes, at hele den debat, der har været om en styrkelse af vore mindre landsbysamfund, og de varme udtalelser, der er fremsat både fra socialdemokratiet og fra det radikale venstre, kommer til at lyde floskelagtige, og deres argumentation bliver hul på baggrund af den stilling, man her indtager. Der er ingen tvivl om, desværre, at der vil blive et større behov i fremtiden for at genbruge uudnyttede landbrugsbygninger, og det er jo det, denne sag drejer sig om.

Jeg beklager dybt, at socialdemokratiet og det radikale venstre, som ved tidligere lejligheder har vist megen sympati for, at landsbysamfundene ikke skal blive rene sovebyer, men aktivitetscentre, også for andre erhverv, nu så skarpt afviser at gå ind i noget konstruktivt som det, der her foreligger, og jeg beklager ikke mindst, at landsbyorganisationerne, som har gjort en meget stor indsats i denne sag, ikke har haft mulighed for at vinde gehør i disse to partier. Jeg synes, landsbyorganisationerne burde arbejde videre med denne sag, for jeg føler mig overbevist om, at sandheden vil marchere, og jeg er overbevist om, at der ikke vil gå lang tid, før disse partier vil bøje sig i denne sag.

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Jeg vil godt sige til hr. Svend Erik Hovmand, at det ikke er mundsvejr, og det er ikke, fordi man ønsker at takkes nogen be-

stemt, når man fra socialdemokratiet indtager den holdning. Det, der er problemet i denne sag, er, at man konkret ikke løser problemet.

Man kan se i bemærkningerne, at der i sager og skriver 2 sager har været klaget, og det må være et andet problem, vi skal have løst. Hvis der er nogen, der kommer med mundsvejr, så er det hr. Svend Erik Hovmand, for det, det drejer sig om, er at få lavet en ordning, således at der bliver mulighed for at etablere sig i eventuelt nedlagte erhvervsbygninger i landsbysamfundet, men det klarer man ikke ved at ophæve klageadgangen.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det er blot for at undgå mytedannelser i denne sag. Jeg forstår ikke, hvordan man kan udtale sig om, at der ikke er flertal for at lette adgangen til at udnytte landbrugsbygninger. Jeg har ikke hørt et eneste parti udtale sig imod, at denne adgang skulle lettes, men også det radikale venstre er enig med landsbyorganisationerne i, at problemet ikke er klageadgangen, det er helt andre ting, vi skal have fat på, og det har landsbyorganisationernes formand også udtalt til Jyllands-Posten.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Hr. Lohmann hører jo til de politikere, der i høj grad har føling med, hvad der foregår i lokalsamfundet. Hr. Lohmann er også helt klar over den omstændighed, at når der kun foreligger nogle få sager i relation til det lovforslag, vi her diskuterer, så skyldes det alene, at man fra lokalt hold på forhånd opgiver at starte en sag, fordi man kender resultatet. Jeg tror, hr. Lohmann vil medgive, at hvis dette lovforslag havde været gældende, ville der ikke have været nogle ganske få sager, så ville der have været overordentlig mange sager, og jeg føler mig helt overbevist om, at hr. Lohmann, også med sit kendskab til, hvad der foregår i landsbyerne rundt omkring, vil erkende, at dette vil være et om end kun beskedent bidrag til at øge den aktivitet i vores landsbyer, som jeg går ud fra at også hr. Lohmann må være tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Kunne hr. Svend Erik Hovmand ikke komme med bare ét argument, der vitterligt kunne tælle? Da vi havde dette forslag til første behandling, måtte ministeren henvise til noget, der lå nede i Sønderjylland, og som overhovedet ikke havde en pind med det her at gøre.

Hr. Svend Erik Hovmand, hvis det er sådan, at der er lavet en lokalplan for området – og det er dér, der er et problem – skal naboerne i så tilfælde ikke have indflydelse på, hvad der sker i deres omgivelser?

Leif Hermann (SF):

Egentlig er jeg lidt ked af, at miljøministeren ikke medtog socialistisk folkeparti i sin opregning over partier, som han er ked af ikke kan medvirke til forslaget, men det må jeg jo prøve at leve lidt med og så forklare, hvorfor vi går imod det.

Det er selvfølgelig i vidt omfang af nøjagtig de samme årsager, som det radikale venstre og socialdemokratiet angiver. Der er ikke tale om, at de hensigter, som ministeren snakker så meget om, og som hr. Svend Erik Hovmand også har på hjerte, kan imødekommes med dette lovforslag. Der er ingen dokumentation for, at den gældende lovgivning skulle have virket hindrende for nogen aktiviteter i landsbyerne, og dér skal man nok lægge mærke til, at dette lovforslag vedrører områder, der er dækket af landzonelokalplaner, det vedrører ikke andet.

Så taler ministeren om, at vi i de kommende år må se, at en lang række landbrugsbygninger vil komme til at stå tomme og derfor være brugbare til andet formål. Ja vel, men hvordan kan ministeren garantere for, at disse landbrugsbygninger kommer til at ligge inden for landzonelokalområderne? Det kan ministeren overhovedet ikke garantere, og jeg kan dårligt forestille mig, at man, hvis der skulle ske et skifte i udnyttelsen af en tom landbrugsbygning, ville komme i den situation, at man ville give sig til at lave lokalplan for den pågældende landbrugsbygnings aktiviteter.

Hr. Svend Erik Hovmand siger, at dette er en meget alvorlig sag, men hvad mener han i grunden med, at det er en alvorlig sag? Forestiller hr. Svend Erik Hovmand sig, at den

økonomiske udvikling i dette land på grund af dette forslag – hvis det blev vedtaget – ville komme til at gå væsentlig hurtigere, end det er tilfældet i øjeblikket? Det lyder lidt usandsynligt, at landsbyerne pludselig skulle kunne gå hen og udgøre et økonomisk kraftcentrum i den økonomiske udvikling. Det lyder endda meget usandsynligt.

Endelig skal det siges, at de kvaliteter, vi har i og omkring landsbyerne, er særdeles væsentlige for socialistisk folkeparti, og derfor finder vi, at der skal en ekstra indsats til og også den ekstra sikring, som adgangen til at klage efter by- og landzoneloven udgør. Denne ekstra sikring har selvfølgelig også noget at gøre med at fastholde beskyttelsen af de områder, der grænser op til landsbyerne, nemlig det åbne land, herunder også anvendelsen af de nedlagte landbrugsejendomme.

Så skal jeg for fuldstændighedens skyld sige til sidst, at vi har ikke noget imod, at man, sådan som det i øvrigt også er muligt i dag, anvender nedlagte landbrugsejendomme til andet end landbrugerhverv, og det har vi også givet udtryk for i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 61 (KF, V, CD, KrF og FP) stemte for, 66 (S, SF, RV og VS) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om Danmarks biblioteksskole.

(Fremsat 13/12 84. Første behandling 16/1 85. Betænkning 30/4 85. Ændringsforslag af 30/4 85 uden for betænkningen af Tinning (VS)).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Tinning (VS) (se nedenfor):

Ændringsforslag